

[Flemming Jensen]

efter min opfattelse, at der ikke er grund til at nære overdreven angst for den indflydelse, disse penge kan få.

Regeringen har utvivlsomt et flertal her i tinget, som er klar til at hjælpe ministeren til at fremskaffe de beløb, der er brug for til Dantop, eller hvad hr. Jimmy Stahr nu vil finde på at døbe det om til. I den forbindelse må det i øvrigt nok slås fast, at hermed er det ikke sagt, at det er statsidrætsfolk, vi ønsker. Det er ikke statsstyring, der er målet, men det er en hjælp til, at idrætten selv kan klare problemerne. Det siger ministeren da også – jeg citerer fra sp. 4149:

»Det er i det hele taget ikke tanken med oprettelsen af Dantop at indføre nogen form for offentlig styring af idrætsarbejdet.«

De mange forslag om hovedcentre, regionale centre og talentcentre kan umiddelbart synes fjernt fra de mange pæne ord, der i tidernes løb er sagt om klublivet og dets betydning, men det behøver ikke at opløse klubben, og jeg tror i hvert fald ikke, at elite-resultaterne kan nås uden dette. Modellen er i virkeligheden ganske dansk, idet den i modsætning til, hvad der sker i mange andre lande, bygger på foreningerne som grundlag.

Om realiseringen af Dantop-modellen i de tre faser og pengene er det jo ministerens opfattelse, at pengene bør skaffes ved, at kulturministeriets andel fra tipstjenesten til alment kulturelt formål skal finansiere det. Vi er enige med ministeren, men må, som ministeren selv gør det, understrege, at det er en forudsætning, at kulturministeriet så på anden måde fremskaffer penge til de formål af alment kulturel art, der hidtil har fået denne støtte. Jeg understreger, fordi der har været nogle misforståelser i debatten – problemer med at læse indenad, eller hvad ved jeg – at ministeren har understreget, at det er forudsætningen. Jeg er overbevist om – det har vi jo også fået vidnesbyrd om – at ingen idrætsfolk ønsker opbygningen betalt, hvis den medfører, at de formål, jeg har omtalt, mister deres støtte.

Men jeg må også indrømme efter at have fulgt debatten i aviserne – igen under forudsætning af, at den er rigtig – at jeg godt kan se, der kan være enkelte mindre problemer med at få netop dette forslag gennemført. Så er der jo andre veje, der kan betrædes. Der er betænkningens forslag om de 16 pct. Der er femøren på fodboldtipningen – det var

vist 70 mill. kr. ved uændret tipning. Skal vi den vej, mener jeg også vi må drøfte det godt og grundigt med dem, der modtager tipspenge, for resultatet skal nødvendigvis blive færre penge til dem. Derfor er det her heller ikke forslag, blot nogle tanker. Hvis det mod forventning går så galt, at ministerens model ikke vinder gehør, er der andre ting, vi må tænke over, og så må ministeren have nogle muligheder for i sommerens løb at udarbejde lovforslag, så vi ad andre veje og på andre måder kan nå de resultater, vi er enige om.

En ting vil jeg gerne føje til. Der har været en gennemgående kommentar fra de fleste idrætsledere. De håber og venter, at den løsning, der nu findes, bliver en, der hviler på et bredt politisk flertal. Det er det, der giver sikkerheden for fremtiden i det arbejde, der kan påbegyndes.

Jeg er helt sikker på, at når denne debat er forbi, vil ministeren være i stand til med de signaler også at opbygge noget, som kan få flertal, og som regeringen vil kunne slutte sig til. Det er vores opgave at muliggøre det.

Sander (V):

Det er en begivenhedsrig dag i folketinget. Idrætten er på dagsordenen, og det er vores største folkebevægelse jo ikke forvænt med. Selv om idrætten berører omkring halvdelen af landets befolkning, er det først tredje gang siden 1976, at folketinget samles om dens problemer, men som hr. Flemming Jensen sagde, kan vi til gengæld glæde os over, at i dag er der i hvert fald noget kontant på bordet, som vi kan tage stilling til.

Gennem de seneste 20 år har idrætten gennemgået en rivende udvikling. Interessen for sport og motion er steget i takt med den øgede fritid og med den mindre fysiske udfordring i arbejdssituationen. Idrætten er blevet en del af vor dagligdag for mange aktive, der dyrker idræt på motionsplan, på konkurrenceplan, på eliteplan og for de mange, for hvem idrætten har en stærkt engagerende underholdningsværdi.

Idrætten er et væsentligt led i vort kulturelle mønster. Det er vigtigt, at de beslutninger, der skal følge på grundlag af denne idrætspolitiske redegørelse, i så vid udstrækning som muligt tager hensyn til de store værdier, der ligger i den måde, idrætten er organiseret på og opbygget på i Danmark,